

етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів»[4] тощо. Зазначене обумовлює розрізненість та безсистемність підходів до визначення юридичної відповідальності за правопорушення у досліджуваній сфері.

Ефективна протидія правопорушенням у сфері обігу підакцизних товарів можлива за умови вжиття системи організаційних, соціально-економічних, правових та інших заходів протидії, які мають охоплювати всі сторони суспільного життя. При цьому адміністративно-правові заходи повинні узгоджуватись із заходами регулятивного характеру і впливати на запобігання такої суспільно небезпечної і протиправної поведінки у комплексі з ними. Першим з них має стати дослідження та систематизація норм, якими встановлено адміністративну відповідальність в даній сфері.

Література:

1. Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI [Електронний ресурс]. – 2010. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17>

2. Підакцизні товари: наслідки порушень // Вісник. Офіційно про податки (Офіційне видання Державної фіскальної служби): [Електронний ресурс]. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.visnuk.com.ua /uk/publication /100004916-pidaktsizni-tovari-naslidki-porushen>

3. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 р. № 8073-X [Електронний ресурс]. – 1984. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>

4. Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів: Закон України від 19.12.1995 р. № 481/95-ВР [Електронний ресурс]. – 1995. – Режим доступу до ресурсу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/481/95-%D0%B2%D1%80>

Бойко З.,

студентка групи 101 СМПД (магістратура) НАВС,

Лупало О.А.,

к.ю.н., доцент, професор кафедри публічного управління та адміністрування НАВС

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

Корупція належить до однієї з найгостріших проблем сучасного державного та суспільного розвитку. Становлення України як правової демократичної держави з розвинутою правовою системою безпосередньо залежить від ефективності боротьби з таким негативним явищем, як корупція. Сучасний стан розвитку українського суспільства свідчить, що корупція в Україні залишається реальним, сильно діючим чинником, який підриває основні принципи демократії, довіру до інститутів державної влади, перешкоджає розвитку підприємництва. І взагалі, в цілому нівелює положення Конституції України, спростовує конституційні цінності і аж ніяк не сприяє подальшій євроінтеграції нашої держави, утвердженню її як повноцінного суб'єкту на міжнародній арені.

В свою чергу, в енциклопедичному юридичному словнику корупція визначається як соціальне явище, що охоплює всю сукупність корупційних діянь, пов'язаних із неправомірним використанням особами, уповноваженими на виконання функцій держави, наданої їм влади, службових повноважень, відповідних можливостей з метою задоволення особистих інтересів чи інтересів третіх осіб, а також інших корупційних правопорушень, які створюють умови для вчинення корупційних діянь або є приховуванням їх чи потуранням їм [2, с. 421]. Основні підходи щодо розуміння корупції можна звести до наступного: корупція розуміється як підкуп – продажність державних службовців; корупція розглядається як зловживання владою або посадовим становищем, здійснене з певних особистих інтересів або в інтересах інших осіб; корупцію розуміють як використання посадових повноважень, статусу посади, а також її авторитету для задоволення особистого інтересу або інтересів третіх осіб. Тобто в будь-якому випадку корупція – це вкрай негативне явище, що свідчить про низькій рівень розвитку як держави, так і суспільства в цілому.

З урахуванням необхідності гармонізувати національне законодавство та європейське слід звернути увагу й на міжнародно-правові документи, де так само має місце наявність різних підходів до розуміння корупції. Так, у Резолюції «Практичні заходи боротьби з корупцією», розповсюдженій на VIII Конгресі ООН щодо запобігання злочинності (Гавана, 1990 р.), корупція визначається як «порушення етичного (морального), дисциплінарного, адміністративного, кримінального характеру, що проявилися в протизаконному

використанні свого службового становища суб'єктом корупційної діяльності». Інший документ ООН (Довідковий документ про міжнародну боротьбу з корупцією) формулює поняття корупції як «зловживання державною владою для одержання вигоди в особистих цілях» [3, с. 139]. Знов ж таки, вихідним у розумінні корупції є її руйнівний характер щодо майже всіх сфер суспільного життя.

Щодо національного досвіду правового регулювання, то нині діючий Закон України «Про запобігання корупції» закріплює таку дефініцію: «корупція – використання особою наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей з метою одержання неправомірної вигоди або прийняття обіцянки/пропозиції такої вигоди для себе чи інших осіб або відповідно обіцянка/пропозиція чи надання неправомірної вигоди особі, або на її вимогу іншим фізичним чи юридичним особам з метою схилити цю особу до протиправного використання наданих їй службових повноважень та пов'язаних із цим можливостей» [4]. Цей Закон заклав основу для створення нормативної бази з питань подальшої боротьби з корупцією. Також останнім часом прийнято низку законодавчих актів, спрямованих на запобігання та протидію корупції в нашій державі, зокрема Закони України «Про Національне антикорупційне бюро України» [5], «Про очищення влади» [6], «Про засади державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційна стратегія) на 2018-2020 роки» [7] тощо. Все це свідчить про прагнення нашої держави подолати корупцію в публічному адмініструванні та створити правові засади формування нової країни європейського зразка.

Варто підкреслити, що корупція напряду впливає на всі сфери суспільного життя та найбільше вражає сферу взаємовідносин громадян з органами державної влади та місцевого самоврядування. Оскільки саме з цими органами публічної адміністрації найчастіше стикаються громадяни під час реалізації своїх конституційних прав і свобод. Подібний стан речей найчастіше підриває ідеологію суспільства, оскільки громадяни починають сприймати корупцію як «спрощену форму» отримання адміністративних послуг [8, с. 46; 9]. А така ситуація створює реальну загрозу національній безпеці держави, коли громадяни починають сприймати корупцію як норму повсякденного життя. Дуже сподіваємося, що в результаті виборів глави держави та дострокового формування парламенту та призначення нового уряду, що нещодавно відбулося в нашій країні, ситуація зміниться, та будуть прийняті реальні заходи щодо викоренення корупції, починаючи з дитячих садочків та вищих

навчальних закладів, та завершуючи вищими адміністративними установами.

На загальнодержавному рівні відповідно до Антикорупційної стратегії на 2018-2020 роки визначено основні проблеми та шляхи подолання корупції [7]. Зокрема, мова йде про запобігання корупції у представницьких органах влади; ухвалення законодавства щодо визначення правових засад лобювання; прийняття законодавства щодо посилення громадського контролю за прийняттям рішень виборними посадовими особами; створення добросчесної публічної служби тощо.

Отже, на сьогоднішній день корупція – це складне багаторівневе соціально-політичне явище, яке, на жаль, набуло в Україні системного характеру. Корупція є вкрай негативним явищем, що перешкоджає подальшому розвитку нашої держави як демократичної та правової, формуванню громадянського суспільства та інтеграції у Європейське співтовариство. Також корупція підриває авторитет нашої держави, створює загрозу безпеці, демократичному розвитку держави та суспільства, обмежує конституційні права і свободи людини та громадянина, особливо пересічних осіб, порушує принципи верховенства права. І тому саме протидія корупції є головним завданням держави у сучасних умовах.

Література:

1. Сенін Р. І. Корупція як соціально-правова категорія оцінки рівня забезпечення правопорядку в державі / Р. І. Сенін // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди «ПРАВО». Випуск 18, 2012 р. – с. 131 – 132.
2. Великий енциклопедичний юридичний словник. А-Я / за ред. Ю. С. Шемшученка. — 2-е вид., переробл. і допов. — К. : Юридична думка, 2012. — 1017 с.
3. Білінська Л. В. Корупція як соціальне психологічне і моральне явище[текст] /Л. В. Білінська // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція. – 2013. – № 6 – 1 том 1. – с. 138 – 141.
4. Про запобігання корупції : Закон України від 14.10.2014 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.
5. Про Національне антикорупційне бюро України : Закон України від 14.10.2014 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 49. – Ст. 2056.

6. Про очищення влади : Закон України від 16.09.2014 // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 44. – Ст. 2041.

7. Антикорупційна стратегія 2018-2020 роки : Законопроект [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>

8. Баришніков В. М. Запобігання та протидія проявам корупції на державній службі та службі в органах місцевого самоврядування : навчально-методичний посібник. – К. : ІПК ДСЗУ, 2016. – 172 с.

9. Новак А. Н. Феномен корупції в системі публічного управління: сучасний зміст та методологічні засади дослідження / А. Н. Новак. // Публічне адміністрування: теорія та практика. - 2018. - Вип. 1. – С. 1-12.

Бразалук М.Ю.,
студент ННІ № 3 НАВС,
Булик І.Л.,

к.ю.н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
НАВС

АДМІНІСТРАТИВНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НЕПОВНОЛІТНІХ

Відповідальність в адміністративному праві – це великий за своїм змістом і обсягом інститут відносин, який на сучасному етапі розвитку української правової науки не має вичерпного визначення. У сучасній юридичній літературі існує широкий плюралізм думок стосовно дефініції «адміністративна відповідальність»

На думку Битяка Ю.П., Зуй В.В., адміністративна відповідальність – це застосування заходів примусу до правопорушника. У той же час Голосніченко І.П. вважає, що адміністративна відповідальність – сукупність адміністративно-правових відносин, що виникають унаслідок застосування до суб'єкта проступку адміністративних стягнень.

З огляду на вищевикладене, адміністративна відповідальність – це передбачене законом, примусове застосування вповноваженим суб'єктом до осіб, які скоїли адміністративні проступки заходів впливу [1].

Особливе місце в системі адміністративної відповідальності посідає адміністративна відповідальність неповнолітніх. Для того,